

THEOCRITUS

XIII (19)

ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἰππῶναξ κεῖται.
εἰ μὲν πονηρός, μὴ προσέρχου τῷ τύμβῳ·
εἰ δ' ἐσσι κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
θαρσέων καθίζου, κῆν θέλῃς ἀπόβριζον.

1820 281

XIV (21)

Ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἴσιδε τὸν πάλαι ποιητάν
τὸν τῶν ἰάμβων, οὗ τὸ μυρίον κλέος
διῆλθε κῆπι νύκτα καὶ ποτ' ἄω.
ἦ ρά νιν αἱ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευεν Ἀπόλλων,
ὡς ἐμμελής τ' ἐγένετο κῆπιδέξιος
ἔπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' αἰεῖδεν.

1825 281

5

XV (17)

θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον, ᾧ ξένε,
σπουδᾶ, καὶ λέγ' ἐπὴν ἐς οἶκον ἔνθης·
“Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέῳ
τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιῶν.”
προσθεῖς δὲ χῶτι τοῖς νέοισιν ἄδετο
ἐρεῖς ἀτρεκέως ὄλον τὸν ἄνδρα.

1830 281

5

1835 281

XVI (22)

τὸν τοῦ Ζανὸς ὄδ' ὑμῖν υἱὸν ὠνήρ
τὸν λεοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,